

Östörténet-kutatásunk mai helyzetéről

Fodor István

Az előadó áttekinti azokat a kutatási irányokat, melyeket a legkülönbözőbb szakterületek kutatói az utóbbi években célul tűztek ki – vizsgálja azok megalapozottságát, eredményeit és kudarcait. Szóba kerülnek a legújabb változások az őstörténet-kutatás szervezeti felépítésében, és az is, hogy e változásokat az előadó hogyan ítéli meg. Ugyancsak szó esik az őstörténet különböző szintű oktatásáról, azok színvonaláról, valamint az őstörténet oktatásának céljairól.

Terítékre kerülnek az őstörténet terminológiai, kronológiai és általános elméleti kérdései. Ebből a szempontból igen fontos, hogy egyes célkitűzéseket az azért felelős témavezetők az előadó megítélése szerint – kellő felkészültség hiányában – nem megfelelően határoztak meg, ami több programnál teljes kudarchoz vezetett. Indult viszont néhány igen sokat ígérő program, amelyeknek anyagi háttere is biztosított.

Sajnos az őstörténet-kutatásunkban számos régi téveszme kering még ma is, ami azzal magyarázható, hogy az egyes szakterületek kutatói kötelességüknek érzik neves szakmai elődeik baklövéseit is megőrizni a jövő számára, bár ezeket inkább el kellene feledtetni.

Nagy az őstörténet-kutatás társadalmi szerepe, jelentősége és felelőssége népünk történeti és nemzeti tudatában. Kár, hogy ezt egyes felelőtlen egyének és csoportok nemtelen politikai célokra is felhasználják, amihez széles körben használhatják az írott és elektronikus sajtót. A tudomány képviselői azonban nem hajolhatnak meg különböző rendű és rangú dilettáns történelemhamisítók előtt.